

HOTĂRÂREA NR. 287
din 22.05.2019

Dosar nr: 201/2018

Petiția nr: 1623/23.03.2018

Petent: ..

Parte reclamată: Ministerul Public, prin reprezentant

Obiect: prevederi discriminatorii ale Ordinului nr. 142 din 23 iunie/2015 pentru aprobarea Procedurii operaționale privind decontarea serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor din bugetul Ministerului Public

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul sau reședința petentei

1. ..

Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

2. Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu sediul în ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin petiția adresată Consiliului, petenta consideră discriminatorii prevederile Ordinului nr. 142 din 23 iunie 2015 pentru aprobarea Procedurii operaționale privind decontarea serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor din bugetul Ministerului Public, și anume impozitarea diferită a sumelor decontate pentru grefierii în activitate din cadrul Ministerului Public, respectiv grefierii pensionari și procurorii în activitate sau pensionari.

III. Procedura de citare

4. Urmare petiției înregistrate cu nr. **1623/23.03.2018 (filele 1 - 8 la dosar)**, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate prin adresa nr. 2442/26.04.2018, respectiv 1623 din data de 26.04.2018 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri.

5. Prin adresa nr. 3123 din 22.05.2018 i s-a comunicat petentei punctul de vedere transmis de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

7. Prin petiția adresată Consiliului, petenta consideră discriminatorii prevederile Ordinului nr. 142 din 23 iunie 2015 pentru aprobarea Procedurii operaționale privind decontarea serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor din bugetul Ministerului Public, și anume impozitarea diferită a sumelor decontate pentru grefierii în activitate din cadrul Ministerului Public, respectiv grefierii pensionari și procurorii în activitate sau pensionari.

8. Petenta solicită Consiliului obligarea părții reclamate să înlăture dispozițiile discriminatorii din Ordinul 142-2015, în ceea ce privește personalul auxiliar de specialitate și conex în activitate sau pensionari, întrucât potrivit interdicțiilor pe care le au, singura sursă de venit este salariul, iar modul de decontare al medicamentelor, este impozitat diferit, în funcție de categoria profesională din care fac parte.

9. În anexă au fost depuse înscrisuri, și anume:

- Ordinul sus-menționat;
- Procedura operațională privind decontarea serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor din bugetul Ministerului Public;
- Nota din 12 aprilie 2018 emisă de către Secția de resurse umane și documentare din cadrul Ministerului Public. (filele 12 - 14 din dosar)

Susținerile părții reclamate

10. Prin adresa nr. 2911 din data de 16.05.2018 Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a transmis punct de vedere prin care sunt invocate mai multe excepții și anume:

- **excepția tardivității petiției, motivat de faptul că Ordinul atacat a fost emis în anul 2015, fiind comunicat tuturor unităților de parchet subordonate;**

- sunt invocate Deciziile nr. 818-821 din 3 iulie ale Curții Constituționale prin care s-au admis excepțiile de neconstituționalitate invocate de Ministerul Justiției și s-a constatat că dispozițiile art. 1, art. 2 alin 1-3 și alin. 11, art 6. precum și dispozițiile art. 27 din Ordonanța de Guvern nr. 137-2000 sunt neconstituționale; (fila 17 la dosar)

- referitor la **restabilirea situației anterioare și anularea situației create**, partea reclamată precizează faptul că, caracterul discriminatoriu al legii nu poate fi sancționat decât de Curtea Constituțională, în cadrul procedurilor proprii, Consiliul neavând competența de a modifica legea.

11. Dacă instanțele judecătorești nu pot înlocui dispoziția legală în vigoare cu o altă normă, creată pe cale judiciară, cu atât mai puțin autoritățile publice, la emiterea unor acte administrative, ar putea proceda la înlăturarea unor dispoziții legale și, eventual, la crearea altora, considerate mai adecvate.

V. Motivele de fapt și de drept

12. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că, nu sunt situații comparabile între grefierii în activitate din cadrul Ministerului Public și grefierii pensionari sau procurorii în activitate și pensionari, cele două categorii sunt distincte (în activitate/pensionari).

13. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepțiile invocate de către partea reclamată, respectiv excepția tardivității introducerii cererii și restabilirea situației anterioare și anularea situației create. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate.

14. Analizând excepția tardivității, Colegiul director urmează a respinge această excepție pe motiv că fapta supusă analizei este continuă, urmând a se admite excepția privind restabilirea situației anterioare și anularea acesteia, competența revenind instanțelor de judecată.

15. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

16. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

17. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două

situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

18. În speță, Colegiul director ia act de susținerile petentei conform cărora Ordinul nr. 142 din 23 iunie 2015 ar conține prevederi discriminatorii cu privire la decontarea serviciilor de asistență medicală, medicamentelor și protezelor din bugetul Ministerului Public, și anume impozitarea diferită a sumelor decontate pentru grefierii în activitate din cadrul Ministerului Public, respectiv grefierii pensionari și procurorii în activitate sau pensionari.

19. Colegiul director reține faptul că impozitarea diferită a sumelor decontate pentru grefierii în activitate din cadrul Ministerului Public față de grefierii pensionari și procurorii în activitate sau pensionari sunt două categorii distincte (în activitate/pensionari), petenta fiind grefier în activitate. Astfel, Colegiul director constată că este vorba de două categorii diferite, situațiile nefiind comparabile. În lipsa unor situații care nu sunt comparabile nu sunt îndeplinite condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

20. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petentă, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția invocată de către partea reclamată prin adresa nr. 2911 din 16.05.2018 privind tardivitatea celor reclamate;
2. Admite excepția privind restabilirea situației anterioare și anularea acesteia, competența revenind instanțelor de judecată;
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (nu sunt situații comparabile) potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DINCĂ ILIE – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA - membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Motivat/redactat: P.C.S./V.F

Data: 07.06.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.